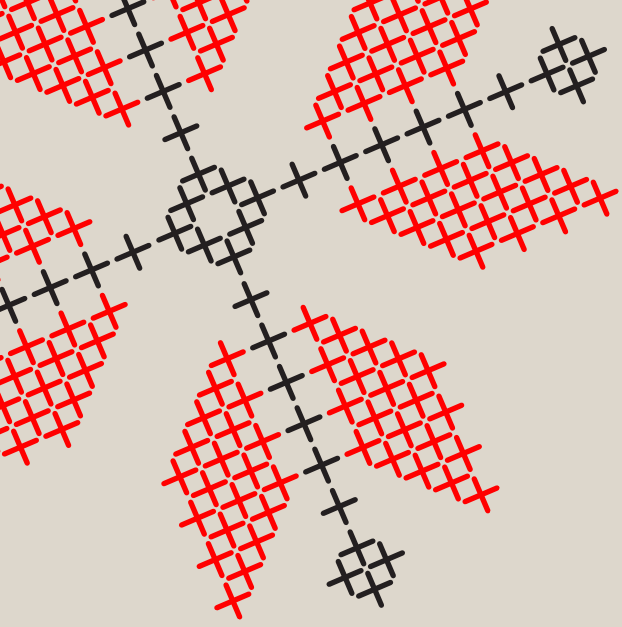
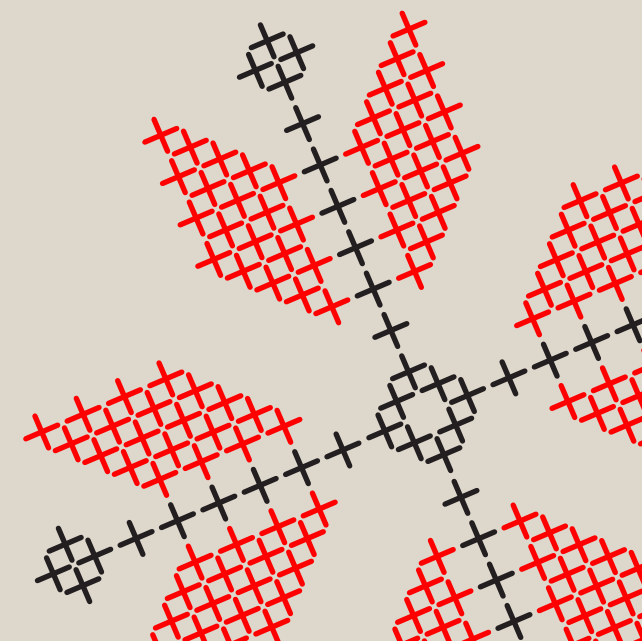

“ Я-Українка, і цим пишаюсь!”

ВІЗВИТИВКА

Анна Радзівлюк

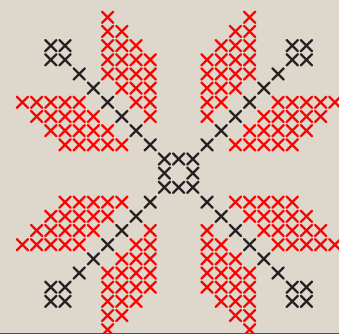

Доброго здоров'я!

Моє ім'я **Анна Радзівлюк**, я
українка і багатодітна мама.

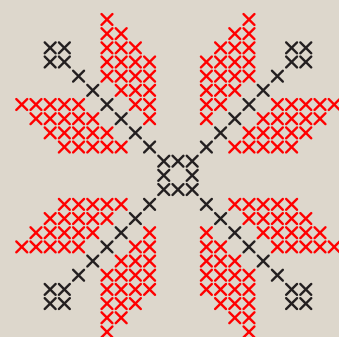
Мій життєвий шлях розпочався
у рідному селі на Донеччині в
простій шахтарській родині.

З дитинства я добре знала, що
таке сумлінна праця -
допомагала батькам із
господарством, працювала на
городі - це загартувало мій
характер та витривалість.
Сьогодні мені це допомагає бути
сильною жінкою.

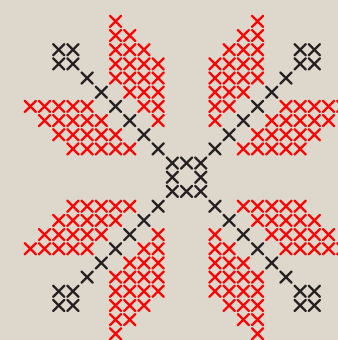
Та, водночас, у моєму
житті завжди було
місце для творчості. Я
захоплювалася
вокалом, поезією,
відвідувала
театральний гурток і
мріяла стати акторкою.
Це і зараз відчувається
в моєму повсякденні- я
стараюсь бути
креативною та постійно
щось вигадую для
нашого дозвілля.

Після школи я вступила до престижного на той час торгового університету, здобула диплом магістра економіки... але жодного дня не працювала за фахом. Адже мене завжди більше приваблювала творча сфера.

Зараз цю творчість я більше втілюю в експериментах на кухні, у власному стилі й дозвіллі, та вірю, що мій потенціал ще до кінця не розкритий.

Минулий досвід навчив мене головного - чути своїх дітей і розуміти їхні справжні бажання. Я переконана: моя роль як мами і наставниці — бути для них другом, підтримкою і людиною, яка завжди на їхньому боці. У наш непростий час я прагну дати дітям відчуття опори і безпеки, щоб вони могли довіряти, не боялися осуду і водночас дослухалися до моїх порад. У вихованні так нелегко знаходити баланс між ніжністю і вимогливістю. До того ж даються ознаки і власні дитячі травми - «синдрому відмінниці». Я не хочу, щоб діти повторювали мої помилки.

Тому сьогодні я вчуся разом із дітьми. Я хочу бути відкритою, сучасною та цікавою мамою: освоюю нові технології, дивлюся на світ ширше - ми багато подорожуємо, дозволяю інколи відступити від правил і не робити домашку чи прогуляти школу — якщо це про відпочинок, розвиток і щирі емоції.

Всі разом ми створюємо ті самі спогади, які надихають і додають крила. І я вірю: наші бажання можуть ставати справжніми досяжними цілями, так само, як і мрія про сильну, щасливу Україну.

